

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

poniedziałek - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**

pon.- pt. godz. 15.00

**-DO NIEPOK. SERCA
NM P I sobota godz. 6.30**

**-DO SW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota 6.30**

**-KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**

16 dzień m-ca godz. 17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO

23 dzień m-ca. godz. 17.00

GODZINA ŚWIĘTA-1szy

Czwartek m-ca .21.00

**MSZA ŚW.Z MODL. O.
UZDROWIENIE-ostatni**

piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**

15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

Kto siedzi na tronie w Twoim sercu?

(...)

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – 21 XI 2021

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- wtorek godz. 18.00

**4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**

- piątek godz. 19.00

**5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy wtorek
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**

-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Apolonia Sławińska – 9 X
2. Zofia Kruszyńska – 30 X

2. ŚLUBY

1. Arkadiusz Pielenc i Małgorzata Mituniewicz – 1 X
2. Jakub Ryfka i Agnieszka Jastrzębska – 2 X
3. Łukasz Bendik i Sonia Ewa Zimlak – 23 X

3. POGRZEBY

1. Szymon Buliński – 22 IX
2. Konrad Józef Piontkowski – 13 X

Dobry Jezuu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza (tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS

NR 160 LISTOPAD 2021

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

REFLEKSJA PO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Dzień pierwszy i drugi listopada nazywane są często „dniami zadumy”. Wydaje mi się, że to takie określenie, które może nas odwieść od istoty przesłania uroczystości Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego. Ludzie postoją nad grobami, powspominają dawne czasy, niektórzy pomodlą się i życie dalej toczy się jak toczyło... Oczywiście, nie neguję, wręcz przeciwnie – popieram zwyczaj odwiedzania w tym dniu cmentarzy, jeśli jest tam autentyczna, prawdziwa, tzn. z wiarą odmówiona modlitwa – to Bogu niech będą dzięki.

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny „krzyczą” o naszą świętość, przypominają o śmierci biologicznej jako czymś wpisanym w nasze życie. Wszyscy, z każdym dniem, zbliżamy się ku końcowi ziemskiej egzystencji. Świadomość tego nie ma nas smucić, zastraszyć, ale twórczo zmobilizować i pomóc odpowiedzieć na podstawowe, fundamentalne pytania: „Kogo kocham z całego serca, z całej duszy i ze wszystkich swoich sił?”, „Czy chcę żyć wiecznie z Panem Bogiem?”, „Jak wygląda dziś moje życie?”

Życie wieczne jest konsekwencją naszego życia doczesnego. Jeśli Pan jest dla mnie wszystkim; jeśli Jego drogą kroczę; jeśli dbam o stan łaski uświęcającej w sobie – niczego nie muszę się bać. Mogę ufać, że Pan mnie przyczeka po zejściu z tego łoża padole. Bać się śmierci i wieczności bez Boga, czyli piekła, mogę jeśli nie idę tu i teraz za Nim drogą Ewangelii i Przykazań wsparty łaską wypływającą z przyjmowanych sakramentów świętych.

Siostry i Bracie życzę nam wszystkim pragnienia Nieba i spotkania się wokół naszego Pana...

Ks. Marcin Staniszewski
Proboszcz

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Aby cierpiący na depresję lub wypalenie, otrzymali pomoc i dostrzegli światło, które przywróci im chęć do życia.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30 - 16.30**

PRZEMIJANIE I WIECZNOŚĆ
Mocno dociera do nas prawda o przemijaniu, ale też o naszym powołaniu do życia z Bogiem, tu i w wieczności. Wszyscy zmartwychwstaniemy, bo mówił nam o tym Pan Jezus: „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyście w Boga? I we Mnie wierzyście. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce” (J 14, 1-2). Ciało nasze jest z ziemi, więc do ziemi powróci. Ale w tym glinianym naczyniu ciała nosimy duszę nieśmiertelną. Więc nie cali umieramy. Powołani jesteśmy, aby wrócić do Ojca. Od niepamiętnych czasów ludzie stawiają pomniki na cmentarzach. Pomniki mówią - wołają o modlitwę. Modlitwa za zmarłych jest nieraz jedynym sposobem, by powiedzieć im nasze „dziękuję” lub „przepraszam”. Nasze kwiaty są wyrazem pamięci, a płonące lampki wyrazem wiary.

LITURGIA SŁOWA

01 XI - poniedziałek, Wszystkich Świętych, uroczystość Ap 7, 2-4.9-14; Ps 24; 1 J 3, 1-3; Mt 5, 1-12a

02 XI - wtorek, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych I Msza Hi 19, 1.23-27a; Ps 27; 1 Kor 15,20-24a.25-28; Łk 23,44-46.50.52-53.24.1-6a; II Msza Dn 12, 1-3; Ps 42; Rz 6,3-9; J 11, 32-45 III Msza Mdr 3, 1-6.9; Ps 103; 2 Kor 4,14-5,1; J 14, 1-6

07 XI - 32 Niedziela Zwykła 1 Krl 17, 10-16; Ps 146; Hbr 9, 24-28; Mk 12, 38-44

09 XI - wtorek, Rocznicą poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, święto Ez 47.1-2.6-9.12; Ps 46; 1 Kor 3,9b-11.16-17; J 2, 13-22

11 XI - czwartek, św. Marcina z Tours, Narodowe Święto Niepodległości

14 XI - 33 Niedziela Zwykła, Dn 12, 1-3; Ps 16; Hbr 10, 11-14.18; Mk 13, 24-32

16 XI - wtorek, NMP Matki Miłosierdzia, Rocznicą poświęcenia rzymskich bazylik Apostołów Piotra i Pawła 2 Mch 6, 18-31; Ps 3; Łk 19, 1-10

21 XI - Niedziela, Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, uroczystość Dn 7, 13-14; Ps 93; Ap 1, 5-8; J 18, 33b-37

28 XI - 1 Niedziela Adwentu Jr 33, 14-16; Ps 25; 1 Tes 3, 12-4.2; Łk 21, 25-28.34-36

30 XI - wtorek, św. Andrzeja Apostoła, święto Iz 49, 1-6; Ps 19; Mt 4, 18-22

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

/koment. ks. M. Krawiec SSP /

07 XI – Mk 12, 38-44 Wdowa jest w Biblii symbolem człowieka bezbronnego. Mimo pewnych regulacji prawnych, biorących w opiekę wdowy, w praktyce narażone były one na złe traktowanie i skazane na życie w wielkim ubóstwie. Z kwoty, którą ofiarowała wdowa, nie było wielkiego pożytku. Ogromne znaczenie ma natomiast sam jej gest, który ukazuje sposób przeżywania życia. Wdowa swoją postawą udowadnia, że także ubodzy mogą światu coś ofiarować. Nie są to może dobra materialne, ale o wiele bardziej trwałe dobra duchowe, takie jak: prostota, cichość, uczciwość, łagodność.

14 XI – Mk 13, 24-32 Jezus Chrystus przyjdzie powtórnie w chwale i pośród szczególnych znaków kosmicznych, jak to przepowiedział w swojej wizji prorok Daniel. Nikt jednak nie wie, kiedy to nastąpi. Dlatego należy czuwać i być zawsze przygotowanym na tę szczególną chwilę. Jezus daje do zrozumienia, że prześladowania, cierpienia i zburzenie świątyni nastąpi, zanim przeminie ich

pokolenie. Marek pisał swoją Ewangelię wkrótce po straszliwych prześladowaniach za Nerona, świątynia zaś i cała Jerozolima została zburzona przez Tytusa w r. 70 po Chrystusie, pod koniec wojny żydowsko-rzymskiej.

21 XI – J 18, 33b-37 W trakcie przesłuchania niespodziewanie pojawia się pytanie Piłata: „Czy Jezus jest królem?” Pytanie to nie ma podstaw w informacjach, które Piłat wcześniej otrzymał na temat Jezusa. Widać więc wyraźnie, że Jan odnosi się tutaj do treści, które były już znane z innych źródeł. Przebieg procesu schodzi na dalszy plan wobec dialogu między Jezusem a Piłatem, w którym Jezus przedstawia naturę swojego królowania i Królestwa. Objawienie Królestwa, które nie pochodzi z tego świata, gdyż nie opiera się na sile polityczno-militarnej, jest spełnieniem misji Jezusa.

28 XI – Łk 21, 25-28.34-36 Jezus w swojej mowie nie daje opisu końca świata, ale wskazuje, co jest celem człowieka i całego stworzenia. Tym celem jest objawienie się w pełni królowania Boga i szczęście wieczne ludzi. Wcześniejsze pouczenia Jezusa na temat Królestwa Bożego, jasno wskazują, że nie pojawi się ono nagle, gdyż już zostało zapoczątkowane przez przyjście Jezusa i nabiera coraz bardziej wyrazistych kształtów w życiu tych wszystkich, którzy żyją zgodnie z wolą Bożą,

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

PROBLEM PORNOGRAFII I PORNOWIZJI. Poświęciliśmy już szereg rozważań znaczeniu tych słów Chrystusa w Kazaniu na Górze, w których wzywa On do czystości serca zwracając uwagę na samo nawet „spojrzenie pożądliwe”. O tych słowach Chrystusa nie możemy również zapominać, gdy chodzi o rozległą dziedzinę kultury artystycznej, przede wszystkim o charakterze wizualnym i widowiskowym jak też o tak bardzo znamiennej dla naszej współczesności dziedzinę kultury „masowej”, związanej z użyciem technik przekazu, czyli komunikacji audiowizualnej. Powiedzieliśmy już, że powyższa sfera działalności człowieka staje czasem pod zarzutem „porno wizji”, podobnie jak w odniesieniu do literatury wysuwa się zarzut „pornografii”. Jedno i drugie ma miejsce wówczas, gdy zostanie

przekroczona granica wstydu, czyli osobowej wrażliwości na to, co wiąże się z ciałem ludzkim, z jego nagością, gdy w utworze artystycznym lub przy pomocy technik reprodukcji audiowizualnej zostanie naruszone prawo intymności ciała w jego męskości lub kobiecości – i w ostatecznej analizie- gdy zostanie naruszona owa głęboka prawidłowość daru i obdarowania, jaka wpisana jest w tę kobiecość i męskość poprzez całą osobową strukturę bytu człowieka. Ów głęboki zapis, a raczej wpis stanowi o oblubieńczym znaczeniu ciała ludzkiego, czyli o podstawowym dla niego wezwaniu do kształtowania „komunii osób” i uczestniczenia w niej. Jest rzeczą oczywistą, że w dziełach sztuki czy też w wytworach artystycznej reprodukcji audiowizualnej prawidłowość powyższa, ów głęboki zapis znaczenia ciała ludzkiego mogą być naruszone tylko w intencjonalnym porządku odtworzenia i przedstawienia; chodzi bowiem, jak już poprzednio powiedzieliśmy, o ciało ludzkie jako model lub temat. Jednak jeżeli poczucie wstydu oraz wrażliwość osobowa zostaje w takich wypadkach naruszona, to ze względu na przeniesienie w wymiar „komunikacji społecznej” – a więc uczynienie niejako publiczną własnością – tego, co w słusznym odczuciu człowieka należy i powinno należeć do ściśle międzyosobowego odniesienia, co jest związane z samą „komunia osób” i w jej obrębie odpowiada wewnętrznej prawdzie człowieka a więc także integralnej prawdzie o człowieku. W tym punkcie nie można się zgodzić z wyrazicielami tak zwanego naturalizmu, którzy powołują się na prawo do „wszystkiego, co ludzkie” w dziejach sztuki, czy też w wytworach artystycznej reprodukcji twierdząc, że działają w ten sposób w imię realistycznej prawdy o człowieku - cała prawda o człowieku - domaga się uwzględnienia zarówno poczucia intymności ciała, jak też związanej z męskością i kobiecością tego ciała prawidłowością daru, w której odzwierciedla się tajemnica człowieka właściwa dla wewnętrznej struktury osoby. I ta prawda o człowiek musi być

uwzględniana również w porządku artystycznym, jeżeli mamy mówić o pełnym realizmie. Chodzi więc w tym wypadku o gruntowne uzgodnienie prawidłowości właściwej dla „komunii osób” z całym rozległym i zróżnicowanym obszarem „komunikacji”. Ciało ludzkie w swojej nagości, jako wyraz osoby oraz jako jej dar, czyli znak powierzenia i oddania siebie drugiej osobie, świadomej daru, wybranej i zdecydowanej odpowiedzieć na ten dar, w sposób również osobowy, staje się źródłem szczególnej międzyosobowej „komunikacji”. Jest to jak powiedzieliśmy dawniej, szczególnie komunikacja w samym człowieczeństwie. Owa międzyosobowa komunikacja wchodzi głęboko w układ komunijny, z niego równocześnie wyrasta i w jego obrębie prawidłowo się rozwija. Właśnie z uwagi na wielką wartość ciała w owym „komunijnym” układzie międzyosobowym uczynienie tegoż ciała w jego nagości (co właśnie wyjaśnia moment daru) przedmiotem – tematem dzieła sztuki lub też audiowizualnej reprodukcji jest problemem natury etycznej. Chodzi bowiem o to, że „moment daru” zostaje zawieszony w wymiarze niewiedomego odbioru i nieprzewidywalnej odpowiedzi - zostaje przy tym w jakiś sposób intencjonalnie „zagrożony”, w tym sensie, że może stać się anonimowym przedmiotem „przywłaszczenia”, przedmiotem nadużycia. Dlatego właśnie owa integralna prawda o człowieku, stanowi w tym wypadku podstawę normy, wedle której kształtuje się dobro lub zło określonych działań, zachowań obyczajów, sytuacji. Prawa o człowieku, o tym, co w nim – właśnie ze względu na ciało, na jego płciowość (kobiecość, męskość) – jest szczególnie osobowe i wewnętrzne, stwarza tutaj wyraźne granice, których nie godzi się przekraczać. Te granice musi uznać i przestrzegać artysta, który czyni ciało ludzkie przedmiotem, modelem, czy tematem dzieła sztuki, albo też audiowizualnej reprodukcji. Ani on sam, ani też inni od których to zależy, nie może domagać się proponować, czy sprawiać, ażeby te granice przekraczali wraz z nim – czy też z jego powodu – inni ludzie: ci, którzy są zapraszani wzywani, czy też dopuszczani do widzenia, do

oglądania obrazu. Chodzi o taki obraz, w którym to, co samo w sobie jest treścią i wartością dogłębnie osobową, co należy do porządku daru i obdarowania osoby przez osobę zostaje jako temat wyrwane z jego autentycznego podłoża, by stać się na zasadzie „komunikacji społecznej”, przedmiotem i to przedmiotem anonimowym. Cały problem „porno wizji” a także „pornografii”, jak z tego widać nie jest wykwitem mentalności purytańskiej czy też ciasnego moralizmu, nie jest też produktem myślenia obciążonego manicheizmem. Chodzi w nim o bardzo ważną, o podstawową sferę wartości, wobec których człowiek nie może pozostawać obojętny ze względu na godność człowieczeństwa, na osobowy charakter i wymowę ludzkiego ciała. Wszystkie te treści i wartości mogą być poprzez dzieła sztuki, także poprzez działalność środków audiowizualnych kształtowane i pogłębiane, ale mogą być też zniekształcone i niszczone „w sercu” człowieka. Jak widać, wciąż znajdujemy się w orbicie słów Jezusa, wypowiedzianych w Kazaniu na Górze. Sprawy, o których tu mówimy, także muszą być rozpatrywane w świecie tych słów, które mówią o patrzeniu zrodzonym z pożądliwości jako o „cudzołożeniu w sercu”. Stąd też wydało się, że rozważanie tych spraw, ważnych dla „tworzenia klimatu sprzyjającego czystości”, stanowi nieodzowny aneks do wszystkie poprzednich analiz, jakie poświęciliśmy temu tematowi.

MÓWIĄ WIELCY

„Naucz się uszczęśliwiać tych, których znasz.”

/św. Franciszek z Asyżu/

TROSKA O WARTOŚCI NIEPODLEGŁEJ OJCZYZNY

Cyprian Kamil Norwid pisał, że „Ojczyzna to wielki, zbiorowy obowiązek”. Dla całych pokoleń Polaków miłość do Ojczyzny była sprawą wielkiej wagi. Dziś różne środowiska usiłują zastępować patriotyzm określeniami „europejskość”, „globalizacja”, „otwartość”... . Tak naprawdę mamy tu do czynienia z przewrotną próbą oderwania nas i przyszłych pokoleń od naszej tożsamości. Z tego też względu przekazujemy młodym wartości

patriotyczne, wychowujemy ich do miłości Ojczyzny. Staje to przed nami jako zadanie o ogromnym znaczeniu. Kształtowanie serc dzieci i młodzieży w tym duchu winno rozpocząć się w rodzinach, Kościele, szkole i przy pomocy organów państwa i samorządu.

MODLITWA ZA POLSKĘ

Boże nasz i Ojczyźnie miłosierdzia, który wszystko z miłości stworzyłeś i każdego człowieka darzysz swą łaską najświętszą, racz POLSKĘ, Ojczyznę naszą, wskrzеси i odrodzić w Chrystusie, a nas uczynić tej wielkiej sprawy narzędziem. Daj nam taki żar modlitwy i taką głębię, chrześcijańskiego życia, abyśmy wyjednali dla nas i Ojczyzny naszej wszelkie pomoce i dary, o które Cię gorąco błagamy: - miłość Ojczyzny powszechną, czynną, ofiarną - rozpal w nas, Panie; - miłość rodzinną, którą ku uświęceniu stworzyłeś, daj nam realizować, Panie; - sprawiedliwy, bo na Twym świętym prawie oparty ustrój, wolny od wyzysku i krzywdy, daj nam wprowadzić, Panie. Daj nam Twe światło do poznania naszych wad narodowych i dla skutecznego ich zwalczania w naszym życiu prywatnym i narodowym, prosimy Cię, Panie. Życie nasze kulturalne i obyczajowe, i Chrystusowym, i polskim uczynić, Panie. Prosimy Cię, uczynić nas dziećmi Twoimi rozpal w sercach ogień Twojej miłości i racz wysłuchać korne prośby, które zanosimy do Ciebie, przez Jezusa Chrystusa, Syna Twego, za przyczyną Jego Przenajświętszej Matki, Królowej Korony Polskiej. Amen.

/Sługa Boży kard. August Hlond SDB/

MODLITWA ZA KAPŁANÓW

Najwyższy Kapłanie, Jezu Chryste, obdarz naszych Kapłanów swą mocą i miłością. Uzbroj ich w cierpliwość i wyrozumiałość wobec ludzkiej słabości. Daj im niezłomne męstwo w walce z wszelkim złem. Naucz ich pasterskiej troski o zaginione owce i uczynić światłymi przewodnikami na drogach naszych zwątpień i załamania. Zanurz ich w swojej świętości, aby ich życie było ciągle żywym znakiem, w którym ludzie rozpoznają Ciebie, Panie. Amen.